

בבית המשפט העליון בירושלים
בשבתו כבית משפט לערעורים אזרחיים

ע"א 19/

המערער: עו"ד שחר בן מאיר
מרח' אבא הלל 12 רמת גן
טל: 03-6127878; פקס: 03-6127979

- נ ג ד -

המשיבים:

1. **Facebook, Inc., חברה זרה**
ע"י ב"כ ד"ר יואב אסטרייכר ו/או רותם גלעד ו/או מיטל הרניב ו/או אח' ממשד מיתר ליקוורניק גבע לשם טל ושות', עורכי דין מדרך אבא הלל סילבר 16, רמת-גן 5250608 טל: 03-6103100; פקס: 03-6103111

2. **בנימין נתניהו**
ע"י ב"כ עו"ד מפרקליטות מחוז תל אביב אזרחי

כתב ערעור

מוגש בזאת ערעור על פסק הדין של בית המשפט המחוזי בתל אביב, כב' השופטת לימור ביבי, מיום 16.1.2019 בתיק ת"א 18-09-18962 בן מאיר נ' facebook Inc ואח', בו הורה בית המשפט קמא הנכבד, בדרך של מחיקה על סילוק על הסף של התביעה שהגיש המערער כנגד המשיבים.

מצ"ב העתק פסק הדין מסומן כנספח 1.

בית המשפט הנכבד מתבקש לקבל את הערעור, לבטל את פסק דינו של בית המשפט קמא הנכבד, ולהורות על השבת התיק לדיון בפני בית המשפט קמא.

כמו כן יתבקש כב' בית המשפט לחייבת את המשיבה מס' 1 (להלן: "פייסבוק") בהוצאות ערעור זה ובשכ"ט עו"ד בגינו.

ואלו נימוקי הערעור:

הקדמה

1. סיפורו של ערעור זה הוא פשוט.
2. פייסבוק כותבת בתנאי הקהילה שלה, אשר לטענת המערער הם הסכם מחייב שבינה לבין כל המשתמשים בה, את הסעיף הבא –
"אנחנו מתייחסים ברצינות לאחריות לצמצום התפשטות החדשות המזויפות בפייסבוק. אנחנו גם מכירים בכך שזוהי סוגיה רגישה ומאתגרת. אנחנו רוצים לעזור לאנשים להישאר מעודכנים מבלי לרמוס שיח ציבורי פרודוקטיבי. קיים קו דק בין חדשות מזויפות לבין סאטירה או דעה. לכן איננו מסירים חדשות מזויפות מפייסבוק, אך במקום זאת אנחנו מצמצמים באופן משמעותי את הפצתן, על ידי הצגתן במקום נמוך יותר באוסף החדשות."
והנה כאשר המערער ביקש "לאכוף" על פייסבוק את ההתחייבות האמורה, בית המשפט קמא קבע, ובכל שגה בכל הכבוד, כי אין למערער – כמשתמש בפייסבוק – זכות לדרוש ממנה לקיים את ההוראות הבאות.
3. ודוקו, נוכח שמדובר בהחלטה לסילוק על הסף, הרי בית המשפט קמא לא נתבקש לקבוע כי אכן מדובר ב"חדשות מזויפות", והאם יש מקום להפעיל את ההוראה הנ"ל מתנאי הקהילה שלה, אלא רק לקבוע כי למערער ישנה זכות עקרונית לבוא בתביעה כלפי פייסבוק על שאינה מקיימת את מה שהיא מתחייבת (או אפילו מצהירה) כלפי משתמשיה, ובכך שגה בכל הכבוד בית המשפט קמא.
4. בית המשפט קמא, בכל הכבוד, שגה כאשר סילק את התביעה על הסף, כאשר לא נתקיימו במקרה הנ"ל התנאים לסילוק על הסף, והיה על בית המשפט קמא בכל הכבוד, לשמוע את הראיות בתיק ולהחליט בהתאם לראיות.

התייחסות לנימוקי בית המשפט קמא

6. בית המשפט קמא שגה בכל הכבוד, כאשר מצד אחד קבע כך –

"...היא שיש ממש בטענת התובע וכי תנאי השימוש כמו גם כללי הקהילה ואפילו דבריו של מר מארק צוקרברג בפני ועדת הסנאט בארצות הברית- יש בהם בכדי להוות חוזה משפטי מחייב..."

(פיסקה 10 לפסק הדין)

ומצד שני אמר כך –

באשר החוזה אליו מפנה התובע אין בו בכדי לבסס חובה של פייסבוק לנקוט בפעולות כנדרש על ידי התובע במסגרת התביעה. קל וחומר משכך הוא שאין בידי התובע כל זכות לאכיפת החובה אשר אינה קיימת

(פיסקה 11 לפסק הדין)

7. השאלה האם הוראת החוזה (שבית המשפט מכיר בקיומו) מאפשרת את אכיפתו בבית המשפט אם לאו, אינה בכל הכבוד, מתאימה להליך של סילוק על הסף, ולכן לא היה מקום לסלק את התביעה על הסף מבלי לשמוע ראיות בעניין.

8. כבר כאן המקום לציין כי שגה בית המשפט קמא בכל הכבוד, כאשר סבר (ראו פסקה 13 לפסק הדין) כי טענת המערער היא כי דברי נשיא פייסבוק בפני הסנאט בארה"ב מייצרים הסכם. טענה המערער בהקשר זה הייתה כי דברי נשיא פייסבוק שצוטטו בכתב התביעה, מבססים או מהווים מקור פרשני ביחס להתחייבות החוזית שלה כלפי המערער כפי שנטען בכתב התביעה.

9. שגה בית המשפט קמא בכל הכבוד כאשר סילק את התביעה על הסף בהתבסס על הוראות סעיף 4 (3) (פיסקה 12 לפסק הדין) אך **התעלם ולא דן כלל** בהוראות סעיף 18 בחלק 4 של כללי הקהילה. בסעיף זה אשר צוטט בפתח ערעור זה, כותבת פייסבוק במפורש בסיפא כך: **"...לכן איננו מסירים חדשות מזויפות מפייסבוק, אך במקום זאת אנחנו מצמצמים באופן משמעותי את הפצתן, על ידי הצגתן במקום נמוך יותר באוסף החדשות."** (ההדגשה שלי)

10. אנו רואים אם כך, כי אין התחייבות של פייסבוק להסרת חדשות מזויפות, והמערער כלל לא טען להתחייבות כאמור, ולכן אין נפקות להסתמכות על סעיף 4 (3) כאשר התחייבות של פייסבוק נמצאת בכלל במקום אחר, עת נכתב " **אנחנו מצמצמים באופן משמעותי את הפצתן**".

11. ושוב, יתכן לאחר דיון כי בית המשפט קמא הנכבד היה מגיע למסקנה כי לא מדובר בחדשות מזויפות, או כי בנסיבות אין לאכוף על פייסבוק את ההתחייבות שלו, או כל נימוק אחר, אך לא ניתן בכל הכבוד לטעון כי בהגדרה אין לפייסבוק התחייבות לטפל (בדרך של צמצום חשיפה כפי שהיא כותבת ומצהירה) בנושא החדשות המזויפות.

12. שגה בית המשפט קמא כאשר קבע ביחס לדברי נשיא פייסבוק בסנאט כי –

אין בהם את שמבקש התובע למצוא בהם, קרי אין בהם משום התחייבות של פייסבוק המקנה בידי מי מהמשתמשים זכות אכיפה להסיר או לצמצם החשיפה לחומר שקרי. לכל היותר יש בהם משום הצהרת מדיניות של פייסבוק לפעול על מנת להוביל למיגור התופעה

(פיסקה 13 לפסק הדין)

13. לטענת המערער יש בדברים האמורים כאמור, כדי להוות מקור פרשני לחוזה שבין הצדדים, ופרשנות אשר תומכת במובהק בעמדת המערער לפיה יש לפייסבוק חובה משפטית כלפי משתמשיה, להקטין חשיפה לחדשות מזויפות.

14. המערער גם היה רשאי ויכול להוכיח במסגרת שלב הראיות בתיק, כי פייסבוק במקרים אחרים, פועלת בדיוק באופן של **הקטנת חשיפה לחדשות מזויפות**, מה שמחזק את טענתו בדבר היעדר אכיפה במקרה נשוא התביעה, אולם דבר זה נמנע ממנו עקב הסילוק על הסף.

15. שגה בית המשפט קמא בכל הכבוד כאשר קבע, כי תנאי השימוש מחייבים את המשתמשים כלפי פייסבוק אך אינם מחייבים את פייסבוק כלפי המשתמשים (פיסקה 14 לפסק הדין).

16. לטענת המבקש הן תנאי השימוש והן כללי הקהילה, הם בגדר חוזה שבין פייסבוק למשתמשים ובהתאם שני הצדדים מחויבים להוראות שבו.

17. שגה בית המשפט קמא בכל הכבוד כאשר קבע (למעלה מהצורך) בפיסקה 15 לפסק הדין כך:

בבחינת למעלה מן הצורך הנני מוצאת להדגיש כי גם לו סברתי שיש בהסכם משום יצירת חובה של פייסבוק כלפי משתמשים לפעול להסרת או לצמצום חשיפת תכנים כאלו ואחרים- הרי שהנני סבורה כי לא היה מקום להחיל חובה זו במקרה לפני.

18. בכל הכבוד קביעה כאמור במסגרת בקשה לסילוק על הסף, מבלי שנשמעו ראיות, מבלי שבית המשפט שומע עדים, לרבות עדים מומחים על מידת הסכנה שבחדשות מזויפות בכלל, ובמקרה המסוים בפרט, הינה קביעה מרחיקת לכת אשר אין לה כל ביסוס עובדתי, בשלב שבו נקבעה.

19. בהקשר זה מן הראוי לצטט ממש לאחרונה עמד כב' המשנה לנשיאה מלצר, בתפקידו כיו"ר ועדת הבחירות המרכזית, על הסוגיה של "חדשות מזויפות", וכך הוא אומר בעניין זה בהחלטתו מיום 20.1.2019 בתב"כ 3/21 –

"הדברים מקבלים משנה תוקף על רקע תופעת "חדשות הכוזב" (Fake News) שקיבלה תנופה בשנים האחרונות. התפשטותה של תופעה זו מחייבת אף היא את הצורך כי פרסומים יהיו מדויקים וחפים מכל הטיה, או נגיעה פוליטית, היא מהווה סיבה נוספת להטלת חובה על הרשות הציבורית להיצמד לאמת ולדייק בכל פרט הנמסר מטעמה לציבור."

(פיסקה 30 להחלטה)

20. מדברים אלו, ומהדברים שציטט המערער בכתב התביעה, עולה כי דווקא תופעת "חדשות הכוזב" אמורה וצריכה להוביל לפרשנות מחמירה של הוראות כללי הקהילה, ביחס לאכיפה על פייסבוק את הקטנת החשיפה לחדשות מזויפות.

21. לאור כל האמור לעיל יתבקש בית המשפט הנכבד לקבל את הערעור לבטל את פסק הדין של בית המשפט קמא ולהורות על השבת התביעה לדיון בפני בית המשפט קמא, וכך לחייב את פייסבוק בהוצאות ערעור זה ובשכ"ט עו"ד בגינו.

שחר בן מאיר עו"ד
המערער

1 נספך

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 18-09-18962-09 בן מאיר נ' Inc ואח'

מספר בקשה: 6

לפני כבוד השופטת לימור ביבי

עורך דין שחר בן מאיר

התובע

נגד

Facebook Inc.1

נתבעים:

ע"י ב"כ עוה"ד יואב אסטרייכר ו/או רותם גלעד ו/או מיטל הרניב

2. בנימין נתניהו (הנתבע 2)
ע"י פרקליטות מחוז תל אביב (אזרחי)

פסק דין

1

2

לפני בקשת הנתבעת 1 לסילוק התביעה אשר הוגשה כנגדה על הסף.

3

4

כתב התביעה והצדדים להליך:

5

1. התביעה הוגשה על ידי מר שחר בן מאיר, אשר הוצג במסגרתה כעורך דין במקצועו

6

ומשתמש ובעל חשבון ברשת פייסבוק.

7

8

2. הנתבעת 1 בתביעה - Facebook Inc (לעיל ולהלן: "הנתבעת 1" או "פייסבוק") – היא

9

חברה זרה המאוגדת במדינת דלאוור בארצות הברית, משרדיה הראשיים נמצאים

10

במדינת קליפורניה ומניותיה נסחרות בבורסת הנאסד"ק. פייסבוק משמשת היום

11

ובתקופה הרלוונטית לתובענה, כבעלים וכמפעילת שירות פייסבוק בישראל ובעולם

12

שהוא בתמצית - רשת חברתית המאפשרת קישור וירטואלי בין אנשים, במסגרתו כל

13

משתמש ברשת יוצר פרופיל אישי ("חשבון") אליו הוא מעלה תמונות, רשימות וקישורים,

14

בהם יכולים לצפות - לפי הגדרות הפרטיות והאבטחה אשר נקבעו על ידי המשתמש - כלל

15

המשתמשים ברשת או רק משתמשים אשר הוגדרו על ידי אותו משתמש כחבריו. אצין

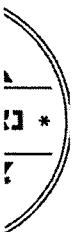
16

כי משתמשים יכולים ליצור בינם לבין עצמם קשר אישי, אשר רק הם יכולים לראותו,

17

או שכאמור, יכול משתמש להעלות מסרים פומביים במסגרת החשבון שלו.

18

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 18-09-18962-09 בן מאיר נ' Inc ואח'

3. הנתבע 2 מר בנימין נתניהו- ראש ממשלת ישראל, הוא בעלים של חשבון פייסבוק תחת השם Benjamin Netanyahu בנימין נתניהו (להלן: "החשבון המפיץ").

4. במסגרת התביעה טוען התובע כי הנתבע 2 העלה במסגרת החשבון שלו, פוסט מיום 2/9/18 ובו קישור לכתבה בעיתון "ישראל היום" אשר כותרתה היא: "איראן מאשרת עובדים עם הקרנות של סורוס" ואשר לטענת התובע תוכנה שיקרי ומזויף (להלן: "הפוסט נשוא התובענה"). לטענת התובע, פייסבוק התחייבה כלפי כל משתמשי פייסבוק, להילחם ולפעול כנגד תופעת החדשות המזויפות. תימוכין להתחייבותה כאמור, ניתן למצוא בדברי מייסד פייסבוק, מר מארק צוקרברג מיום 10/4/18 בפני ועדה של הסנאט בארה"ב – במסגרתם, כך נטען, התחייב מר צוקרברג, להילחם בתופעה של החדשות המזויפות, להעסיק עובדים רבים על מנת לפעול כנגד תופעה זו ולפתח כלים על מנת להסיר החדשות המזויפות. עוד נטען כי התחייבות זו באה לידי ביטוי גם ב"תנאי הקהילה" – כפי שהם מפורסמים על ידי פייסבוק, במסגרתם נקבע, בחלק 4 בסעיף 8, כי פייסבוק מתייחסת ברצינות לאחריות לצמצום התפשטות חדשות המזויפות ברשת, מכירה בכך שזו סוגיה חשובה ומאתגרת, יחד עם זאת, בהינתן שקיים קו דק בין חדשות מזויפות לבין סאטירה או דעה, הרי שאין היא מסירה חדשות מזויפות מהרשת אלא במקום זאת היא מצמצמת באופן משמעותי את הפצתן על ידי הצגתן במקום נמוך יותר באוסף החדשות.

לטענת התובע התחייבויותיה אלו של פייסבוק הן בגדר חוזה בין המשתמשים בפייסבוק ובכלל זה בין התובע, לבין פייסבוק ומשכך, הוא זכאי לאכיפת התחייבות זו לצמצום החשיפה לחדשות המזויפות ובהתאמה הינו זכאי לצו הצהרתי הקובע כי החשבון המפיץ הפיץ חדשות מזויפות וכן, לצו עשה המורה לפייסבוק לצמצם באופן משמעותי את החשיפה לפוסט של החשבון המפיץ ולדווח לבית המשפט על הפעולות שעשתה לצמצום משמעותי של החשיפה לפוסט האמור.

הנני מוצאת להדגיש כי התובע אינו עותר לכל סעד אופרטיבי כלפי הנתבע 2, אלא שלטענתו, זה האחרון צורף להליך רק על מנת שתהיה לו האפשרות להשמיע את עמדתו על הסעד כנגד הנתבעת 1 – קרי, צמצום משמעותי של החדשות המזויפות אשר לדידו של התובע הנתבע 1 מפיץ.

הבקשה לסילוק על הסף:

5. במסגרת הבקשה לסילוק על הסף פותחת המבקשת- פייסבוק - וטוענת כי התביעה מהווה מתקפה חזיתית על העיתונות החופשית, מנוגדת לעקרונות היסוד של שיח פוליטי וחופש

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 18-09-18962-09 בן מאיר נ' Inc ואח'

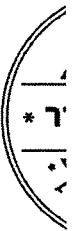
1 ביטוי ואינה יותר מניסיון של התובע להשתמש בבתי המשפט על מנת לצנזר גישה של
2 הציבור לכתבה בעיתון אשר שיתף ראש ממשלת ישראל בפייסבוק.
3 לגופם של דברים, טוענת פייסבוק כי יש להורות על סילוק התביעה על הסף וזאת,
4 בהתבסס על שני טעמים מרכזיים-
5 האחד - המבוסס על התייתרות הסעד המרכזי והפיכת התביעה לתאורטית. לענין זה
6 טוענת פייסבוק כי ממועד העלאת הפוסט נשוא התביעה ועד היום, העלה הנתבע 2 לא
7 פחות מ- 166 פוסטים, ומשכך, בפועל ממילא "נקבר" הפוסט נשוא התביעה פיזית אי
8 שם במעמקי עמוד הפייסבוק של הנתבע 2 - קרי בפועל הושגה המטרה של צמצום
9 החשיפה לפוסט זה. פייסבוק מוסיפה וטוענת כי האמור חל ביתר שאת הואיל והתובע
10 כלל אינו עוקב אחר עמוד הפייסבוק של הנתבע 2 ובהינתן שחלף פרק זמן של 11 שבועות
11 ממועד פרסום הפוסט נשוא התובענה והוא אינו נושא לדיון ציבורי ומשכך, הסיכוי של
12 מאין דהוא להיחשף לפוסט זה אינו סביר.
13 השני - מבוסס על העדר עילת תביעה תקפה כלפי פייסבוק. בהקשר זה טוענת פייסבוק
14 כי התובע עותר לסעד של אכיפת התחייבות חוזית כביכול של פייסבוק כלפי משתמשי
15 הרשת ובכלל זה כלפיו ואולם, לטענתה, התובע לא הצביע במסגרת התביעה על חובה
16 חוזית כאמור של פייסבוק המקנה לו זכות אכיפה. ביתר דיוק טוענת פייסבוק כי, אמנם
17 מתפרסמים על ידה תנאי שימוש וכללי הקהילה ואולם, אלו מהווים הצהרת מדיניות
18 אשר אין בה כוונה ליצירת קשר חוזי מחייב ויתרה מכך, נקבע במסגרתם מפורשות,
19 בסעיף 2)3 לתנאי השירות, כי לפייסבוק שיקול דעת וזכות לפעול נגד תוכן המועלה על
20 ידי משתמשים - ובלשון התנאים - היא בעלת היכולת "CAN" והיא רשאית "MAY" -
21 לנקוט באמצעים כנגד חשבון או תוכן של משתמש ואולם, אינה חייבת לעשות כך. קרי
22 לטענת פייסבוק, אין היא מחוייבת חוזית כלפי המשתמשים לפעול כנגד חשבונות.
23 בהתאמה טוענת פייסבוק כי אין בתנאי השימוש בכדי ליצור למשתמשים זכות הניתנת
24 לאכיפה כלפיה.
25 עוד מפנה פייסבוק לפסיקה מהמשפט בארצות הברית, במסגרתה נדחו תביעות אשר
26 הוגשו כנגד פייסבוק על הסף, תוך שבית המשפט קבע- בדומה לקביעה אשר פייסבוק
27 עותרת לה במסגרת הבקשה לפני - כי אין למשתמשים זכות חוזית אכיפה כלפי פייסבוק
28 ובהתאמה אין להם עילת תביעה כנגדה.
29 בשולי טענותיה, מוסיפה פייסבוק וטוענת כי ממילא אין היא הכתובת לטענות התובע
30 בדבר תוכנו השקרי של הפרסום, אלא שלדידה, היה על התובע להגיש תביעתו כנגד הגורם
31 אשר פירסם את הכתבה, קרי עיתון "ישראל היום".
32
33 לאור כל האמור, עותרת פייסבוק לדחיית התביעה על הסף.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 18-09-18962 בן מאיר נ' Inc ואח'

1
2 התובע מנגד טוען כי בהתאם להלכה הפסוקה, מחיקה על הסף היא צעד קיצוני שאין
3 לנקוט בו אלא במקרה בו אין כל אפשרות ולו קלושה של קבלת הסעד וזאת, גם אם
4 במשפט יוכיח התובע את כל הטענות העובדתיות הנטענות על ידו. בהקשר זה, פותח
5 התובע וטוען כי העובדה שפייסבוק צירפה תצהיר בתמיכה לבקשה היא הנותנת שדינה
6 דחייה, בהינתן שיש להכריע בבקשה לסילוק על הסף בלא כל בירור עובדתי ומשכך, לא
7 נדרש בתמיכה לה תצהיר.
8
9 לגופם של דברים, לטענת התובע טענותיו העובדתיות הן כי הוא משתמש בפייסבוק;
10 הנתבע 2 משתמש אף הוא בפייסבוק; הנתבע 2 פירסם פוסט המכיל מידע שיקרי מובהק
11 ועונה אחר ההגדרה של "חדשות מזויפות"; התובע פנה אל פייסבוק בהתאם לחוזה
12 המחייב שבינו לבינה והתריע בפניה שמדובר פוסט הכולל חדשות מזויפות; פייסבוק לא
13 עשתה דבר; בין התובע לבין פייסבוק נכרת חוזה דרך תנאי השימוש וכללי הקהילה
14 ופייסבוק מחויבת כלפי התובע וכלפי כל משתמש בפייסבוק, לפעול לפי אותו הסכם ובין
15 היתר להקטין חשיפה לחדשות המזויפות. לטענת התובע, ככל שיוכיח עובדות אלו, יהיה
16 זכאי לסעדים המשפטיים להם הוא טוען. מכאן לטענתו- יש לדחות את טענות פייסבוק
17 המתייחסות לעובדות לגופן ומשכך, אינן מתאימות לשלב זה של הדיון.
18
19 ביתר פירוט טוען התובע כי הטענה ולפיה החשיפה צומצמה ממילא ומשכך, הסעד
20 המבוקש חסר משמעות- היא טענה עובדתית הטעונה הוכחה על ידי פייסבוק ומשכך, אין
21 בה בכדי לשמש בסיס לבקשה לדחייה על הסף. יתרה מכך, לטענתו גם בטענה לגופה אין
22 ממש.
23
24 זאת ועוד, באשר לטענת פייסבוק ולפיה אין בינה לבין המשתמשים חוזה מחייב, הרי
25 שלטענתו, טענתה זו עומדת בניגוד להצהרותיה בהליכים משפטיים מקבילים- במסגרתם
26 טענה (ולדידו טענתה זו מהווה הודאת בעל דין) כי קיים הסכם מחייב בינה לבין
27 המשתמשים. יתרה מכך, התובע מפנה, בהקשר זה לפסיקות בתי המשפט בישראל
28 במסגרתן נקבע כי פייסבוק זכאית לנקוט באמצעים כנגד משתמשים ובכלל זה גם להוריד
29 תכנים אשר הועלו על ידם וזאת, בהתבסס על חוזה מחייב בינה לבין המשתמשים, המתיר
30 לה לעשות כן.
31

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 18-09-18962 בן מאיר נ' Inc ואח'

1 עוד טוען התובע כי דבריו של מארק צוקרברג בפני ועדת הסנאט דינם כעדות בפני בית
 2 המשפט ויש בהם בכדי לגבש חובה של פייסבוק כלפי המשתמשים שלה. בהקשר זה הינו
 3 טוען כי מדובר בהתחייבויות מפורשות של פייסבוק למניעת הפצת חדשות מזוייפות.
 4 ולסיום, בכל הנוגע לכך שפייסבוק אינה הכתובת אליה יש להפנות את התביעה, טוען
 5 התובע כי פייסבוק היא הפלטפורמה אשר לה היכולת, בה היא אף עושה שימוש, על מנת
 6 לצנזר ולמחוק תכנים שאינם מתאימים למדיניותה של הפלטפורמה ומשכך, הרי שבית
 7 המשפט יכול, רשאי ומוסמך לאכוף על פייסבוק התחייבותה זו.

8
 9 לאור האמור, טוען התובע כי דין הבקשה להידחות.

10

11 7. במסגרת תגובתה לתשובת התובע, טוענת פייסבוק כי לא נדרש כל דיון עובדתי כדי לבסס
 12 את שתי עילותיה העיקריות לסילוק על הסף וכי התובע לא מתייחס, לא כל שכן סותר
 13 עילות אלו בתשובתו. כך, לטענתה התובע אינו מכחיש כי הסעד המבוקש חסר תוחלת
 14 ושאלה זו היא שאלה אשר תמיד יש להכריע בה בתחילת ההליכים וזאת, על מנת שבית
 15 המשפט לא ידון בתביעות תיאורטיות. זאת ועוד, פייסבוק מפנה לכך שהתובע אינו מצביע
 16 על מקור כלשהו להתחייבות חוזית של פייסבוק כלפיו ומשכך תביעתו חסרת עילה.
 17 בהקשר זה, הינה חוזרת על הטענה ולפיה בהתאם לכללי הקהילה ותנאי השימוש יש לה
 18 הזכות ושיקול הדעת – בהבדל מהחובה – לנקוט בפעולות שונות כדי למזער ולהפחית את
 19 ההפצה של חדשות שיקריות ואולם, לטענתה אין בהסכם – לטענתה כעולה במפורש
 20 מלשונו – דבר המעניק למי מהמשתמשים את הכוח לחייב אותה לצמצם חשיפה לפוסט
 21 שמי מהם מאמין שהוא בגדר חדשות שיקריות.

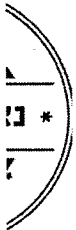
22

23 אשר על כן חוזרת פייסבוק על בקשתה לסילוק התביעה על הסף.

24

25 דיון והכרעה;

26 8. הואיל ועסקינן בבקשה לסילוק על הסף, הרי שקודם לדיון לגופן של טענות, הנני מוצאת
 27 להניח כ"מורה דרך", את ההלכה המשורשת היטב בפסיקה, לפיה לא בנקל יורה בית
 28 המשפט על סילוק תובענה על הסף טרם שמיעת הראיות - פן יאיין את זכותו של בעל
 29 הדין להביא את ריבו בפני בית המשפט, מקום שזכותו לעשות כן, הוכרה כזכות חוקתית
 30 מהמעלה הראשונה [ראו: ע"א 693/83 שמעון שמש נ' רשם המקרקעין תל אביב - יפו,
 31 פ"ד מ (2) 669, 671-672; ע"א 1747/04 אנגאר אלפי נ' יעקב לב (20/12/05); רע"א 359/06

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 18-09-18962-09 בין מאיר נ' Inc ואח'

1 עו"ד מועיין נ' עו"ד פרגי (26/4/06); ע"א 733/95 ארפל נ' קליל תעשיות, פי"ד נא (3) 577,
2 [631].

3 בהתאמה נקבע כי על בית המשפט לנהוג בזהירות רבה בבואו לשקול את הסעד המבוקש,
4 שעניינו סילוק התובענה על הסף, ולממשו רק במקרים בהם ברור, כי בשום פנים ואופן
5 אין התובע יכול לקבל, על יסוד הטענות המבססות את תביעתו, את הסעד המבוקש [ראו-
6 ע"א 35/83 - חסין נ' פלדמן, פי"ד ל"ז (4) 721; ע"א 124/63 - אחוזת גוש 6212 נ' חסין,
7 פי"ד יז 1340]. עוד מצווה בית המשפט לערוך בירור רציני, מעמיק ומקיף של טענות
8 התובעים, ובכל מקרה של ספק, לדחות את הבקשה לסילוק התובענה על הסף ולהכריע
9 בתובענה לאחר שמיעת הראיות [ראו, בין היתר החלטת כבוד השופטת דליה גנות אשר
10 ניתנה בת"א 41642-01-12 - מאור ואח' נ' אמישראלגז - גז טבעי בע"מ (07/01/14)].

11

12 יחד עם זאת, אל מול אינטרס התובע המחייב פתיחתם של שערי בית המשפט בפניו, עומד
13 אינטרס נוסף- המהווה התכלית בבסיס תקנות 100 ו- 101 לתקנות סדר הדין האזרחי,
14 התשמ"ד- 1984 – והוא ייעול ההליך המשפטי ומניעת הגשתן של תביעות סרק ובאשר
15 לתכלית זו נקבע כי יזו מתממשת על ידי מתן שיקול דעת רחב לבית המשפט לברר מראש
16 את הסוגיות שהכרעה בהן עשויה לסיים את הטיפול בתביעה מבלי שיהיה צורך לדון בכל
17 הפלוגתאות הנתונות במחלוקת לגופן" [רע"א 3778/16 צין גבע נ' תנו לחיות לחיות
18 (18.08.2016), בעמוד 6; ראו גם - ע"א 455/06 חלקה 21 בגוש 6539 בע"מ נ' עיריית
19 הרצליה (11/6/09), בפסקה 2 לפסק דינה של השופטת פרוקצ'יה; אורי גורן סוגיות בסדר
20 דין אזרחי (מהדורה 12, 2015) בעמוד 344]. במובן זה נקבע כי דיון בבקשה לדחייה על
21 הסף הינו כבחינה מוקדמת וממוקדת של טענות בעלות אופי מקדמי שהיו עשויות לעלות
22 גם במהלך המשפט ולהביא לדחיית התובענה ואולם, במסגרת הדיון בבקשה מבוצע
23 "יקיצור דרך", מקום בו בעטיה של טענה משפטית או אפילו טענה עובדתית קצרה, ניתן
24 לסיים את המשפט בלא שיערך דיון בכל השאלות השנויות במחלוקת [אורי גורן שם וכן
25 ראו רע"א 1120/06 עו"ד אורי לאוואר נ' ע.מ.ש חברה לבנין ופיתוח בע"מ/בפירוק (6/4/07),
26 בעמוד 9].

27 במאמר מוסגר הנני מוצאת לציין, כאמור לעיל כי האכסניה לסילוק על הסף מצוייה
28 בשתי תקנות- 100 ו- 101, במסגרתן הכיר הדין בשני סוגים של סילוק על הסף – מחיקה
29 על הסף במסגרת תקנה 100 ודחייה על הסף במסגרת תקנה 101. על ההבדל הנוגע לאופי
30 הדיון בבקשות אלו, עמד בית המשפט המחוזי בת"א (מחוזי מרכז) 10-09-27933 מרדכי
31 שלמה שטיגליץ נ' נת"ע - נתיבי תחבורה עירוניים להסעת המונים בע"מ (29.02.2012)
32 וקבע כי בהבדל ממחיקה על הסף כאשר אין הכתב מגלה עילת תביעה (בהתאם לתקנה
33 100(1)), הרי שבדחייה על הסף בהתבסס על תקנה 101 (א) (3) בשל יעמוק אחר שעל פי

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 18-09-18962 בן מאיר נ' Inc ואח'

- 1 ניתן לדחות מלכתחילה את התובענה" יכול בית המשפט לבחון גם עניינים שבמחלוקת
2 עובדתית (ובלבד שהמחלוקת ממוקדת ויש בבירורה המוקדם כדי לייעל ההליכים),
3 ובמקרה כזה הוא יכול להידרש גם לתצהירים ואף לחקירות בגינם.
4
- 5 בשים לב למתווה האמור, בבחינת הקדמת הכרעה להנמקה, לאחר ששקלתי טענותיהם .9
6 של הצדדים, נחה דעתי כי דין הבקשה להתקבל וכי דין התביעה להימחק על הסף וזאת,
7 הואיל ואין כתב התביעה מגלה עילה כנגד הנתבעת 1 – פייסבוק. בהתאמה לקביעתי זו
8 והואיל והתובע עצמו הצהיר כי אין לו כל סעד ישיר כנגד הנתבע 2, אשר צירפו לתביעה
9 נבע רק על מנת לאפשר לו להשמיע עמדתו בנוגע לסעד המופנה כלפי פייסבוק – הרי
10 שמשנמחקת התביעה כנגד פייסבוק גם דין התביעה כנגד הנתבע 2 להימחק, בבחינת
11 "נפל הסוס ונפל רוכבו".
12
- 13 משהונחה ההכרעה, אפנה להנמקתה. כפי שפורט לעיל בהרחבה, עילת התביעה הנטענת .10
14 על ידי התובע היא עילת תביעה חוזית ובבסיס עילה זו, טענת התובע ולפיה קיימת
15 התחייבות חוזית של פייסבוק כלפי המשתמשים להסיר או לצמצם החשיפה של פרסומים
16 שיקריים. דא עקא, לטעמי עולה ברורות מתוך כתב התביעה ומתוך טענותיו והפניותיו
17 של התובע עצמו, כי לא קיימת עילה חוזית כאמור, באשר החוזה אליו מפנה התובע אין
18 בו בכדי לבסס חובה של פייסבוק לנקוט בפעולות כנדרש על ידי התובע במסגרת התביעה.
19 קל וחומר משכך הוא שאין בידי התובע כל זכות לאכיפת החובה אשר אינה קיימת. הנני
20 סבורה לעניין זה, כי לשון ההסכם הנטען אליה מפנה התובע הינה ברורה וחד משמעית
21 וכי משכך, מלאכת פרשנות ההסכם הנטען היא בגדר סמכותו של בית המשפט בעת דיון
22 בבקשה לסילוק על הסף וזאת, בהינתן שמדובר בטענה משפטית אשר ניתן לבררה בלא
23 להידרש לראיות נוספות.
24
- 25 טרם אפנה לבחינת הוראות ההסכם הנטען במקרה לפני – וכבר בשלב זה אציין כי נקודת .11
26 המוצא לדיון (בשים לב לשלב בו מצוי הדיון) – היא שיש ממש בטענת התובע וכי תנאי
27 השימוש כמו גם כללי הקהילה ואפילו דבריו של מר מארק צוקרברג בפני ועדת הסנאט
28 בארצות הברית- יש בהם בכדי להוות חוזה משפטי מחייב (טענה השנויה במחלוקת
29 והמוכחשת על ידי פייסבוק) – הנני מוצאת לפרט מושכלות הדיון, בכל הנוגע לפרשנות
30 הסכמים.
31
32 בהקשר לפרשנות הסכמים, הרי שנושא זה, ידע שינויים והתפתחויות רבים לאורך
33 השנים. אשר תחילתם בהתפתחות פסיקתית, המשכם בשינוי חקיקתי אשר הינו בגדר

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 18-09-18962-09 בן מאיר נ' Inc ואח'

1 מעין תגובה לה וסיומם (לעת עתה) בהמשך ההתפתחות המשפטית, כפועל יוצא מהשינוי
2 החקיקתי.
3 כך במסגרת ע"א 4628/93 מדינת ישראל נ' אפרופים שיכון ויזום בע"מ פי"ד מט(2) 265,
4 (להלן: 'פסק דין אפרופים'), קבע בית המשפט העליון, מפי כב' הנשיא דאז השופט ברק,
5 כי במוקד פרשנות ההסכם – אומד דעתם של הצדדים עליו ניתן ללמוד – כשני מקורות
6 קבילים – מלשון החוזה ומהנסיבות החיצוניות לו. עוד הוסיף בית המשפט העליון, בעניין
7 אפרופים ודייק כי גם מקום בו החוזה פשוט וברור, על פניו עדיין מוטלת על בית המשפט
8 החובה לבחון את אומד דעתם של הצדדים ובמידת הצורך, בהתאם לנסיבות, ליתן
9 לאומד דעתם, עדיפות גם על הכתובים.
10
11 לאורך השנים שלטה המגמה הפרשנית אשר הותוותה במסגרת פסק דין אפרופים בכיפה
12 ואולם, זאת לא בלא ביקורת. כך, בדני"א 2045/05 ארגון מגדלי הירקות אגודה חקלאית
13 שיתופית בע"מ נ' מדינת ישראל, פי"ד סא(2) 1 (2006), חיווה כבוד השופט גרוניס (כתוארו
14 אז) דעתו ולפיה:
15 *ימעורבות היתר של בתי המשפט בפרשנות חוזים צופנת בחובה פגיעה בוודאות*
16 *המשפטית... האזהרה מפני הפיכתו של בית המשפט למעין 'צדי לחוזה, ומפני שקתוב*
17 *החוזה על ידי בית המשפט, ראוי לה שתהדהד מבית המשפט בקרית שמונה ועד זה*
18 *שבאילת" (שם, בעמודים 91-92).*
19 [כן ראו - דברי כבוד השופט דנציגר בע"א 5856/06 לוי נ' נורקייט בע"מ (28.1.2008)
20 ובע"א 5925/06 בלום נ' אנגלו סקסון – סוכנות לנכסים (ישראל) 1992) בע"מ (13.2.2008)].
21
22 בעקבות הביקורת על הלכת אפרופים, נדרש המחוקק לסוגית פרשנותם של החוזים
23 ונחקק בינואר 2011 תיקון מספר 2 לחוק החוזים (חלק כללי), תש"ל-1973 שתיקן את
24 נוסחו של סעיף 25(א) לחוק החוזים, אשר לאחר התיקון לשונו העדכנית קובעת:
25 *"חוזה יפורש לפי אומד דעתם של הצדדים, כפי שהוא משתמע מתוך החוזה ומנסיבות*
26 *העניין, ואולם אם אומד דעתם של הצדדים משתמע במפורש מלשון החוזה, יפורש החוזה*
27 *בהתאם ללשונו".*
28
29 לאחר ולאור תיקון סעיף 25 (א) לחוק החוזים, עת נדרש בית המשפט העליון לסוגיית
30 פרשנות הסכם וליישוב בין נוסחו העדכני של סעיף 25 עם הלכת אפרופים, חיווה כבוד
31 השופט סולברג בע"א 3894/11 דלק - חברת הדלק הישראלית בע"מ נ' ניר בן שלום
32 (06.06.2013) (בעמוד 9 ואילך לפסק הדין) דעתו, באשר לאופן בו יפורש סעיף 25 לחוק
33 החוזים מכאן ואילך וקבע כי בהלכת אפרופים, מוטלת הפרשנות נעה מדגש על הלשון
34 אל עבר הנסיבות ואילו אחרי הלכת אפרופים, נקשרו שניהם יחדיו ועתה- קרי לאחר

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 18-09-18962-09 בן מאיר נ' Inc ואח'

1 התיקון לסעיף 25 - עולה קמעא משקלה של הלשון. לגופם של דברים, נקבע על ידי כבוד
2 השופט סולברג כי ההיסטוריה החקיקתית, לשון סעיף 25(א) הנ"ל לחוק החוזים,
3 ומדיניות משפטית ראויה, מחייבים זאת: ככל שהחובה ברור יותר מתוכו, על-פי לשונו,
4 פוחת משקלן של הנסיבות החיצוניות ואולם, ככל שלשון ההסכם ניתנת למספר
5 פרשנויות, יש להתחקות אחר אומד דעתם של הצדדים, עד כי, לעיתים, נדירות, תזכה
6 הלשון למעמד בלעדי.

7

8 מן הכלל אל הפרט - במקרה המונח להכרעתי – הנני סבורה כי לשון ההסכם ברורה .12
9 ומשכך, כי יש לפרש את ההסכם בהתאם ללשונו ותו לא.

10

11

כך, בסעיף 3(2)(1) לתנאי השירות נקבע:

12 "You may not use our Products to do or share anything:

- 13 • That violates these Terms, our Community Standards, and other terms
14 and policies that apply to your use of Facebook."

15

16 קרי נקבעת חובה של המשתמש כלפי פייסבוק לכך שלא יעשה שימוש באופן המפר את
17 תנאי השימוש וכן את כללי הקהילה.

18

19

באשר לזכותה של פייסבוק נקבע בסעיף 3(2) לתנאי השירות:

20 "We can remove content you share in violation of these provisions and, if
21 applicable, we may take action against your account for the reasons
22 described below."

23

24

וכן נקבע בסעיף 4(3) לתנאי השירות:

25 "We work hard to provide the best Products we can and to specify clear
26 guidelines for everyone who uses them. Our Products, however, are provided
27 'as is', and we make no guarantees that they always will be safe, secure, or
28 error-free, or that they will function without disruptions, delays, or
29 imperfections. To the extent permitted by law, we also DISCLAIM ALL
30 WARRANTIES, WHETHER EXPRESS OR IMPLIED, INCLUDING THE IMPLIED
31 WARRANTIES OF MERCHANTABILITY, FITNESS FOR A PARTICULAR PURPOSE,
32 TITLE, AND NON-INFRINGEMENT. We do not control or direct what people
33 and others do or say, and we are not responsible for their actions or
34 conduct (whether online or offline) or any content they share (including
35 offensive, inappropriate, obscene, Unlawful, and other objectionable
36 content).

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 18-09-18962 בן מאיר נ' Inc ואח'

- 1
2 עיננו הרואות – במסגרת ההסכם נקבעה מפורשות חובה של המשתמשים שלא להפר את
3 תנאי השימוש וכללי הקהילה עוד נקבעה זכות של פייסבוק- בהבדל מחובה שלה - לנקוט
4 בהליכים כנגד המשתמשים ויתרה מכך, נקבע מפורשות כי לא חלה עליה חובה לנקוט
5 באמצעים כנגד משתמשים והיא לא תהיה אחראית לכל תוכן אשר מועלה על ידי
6 משתמש.
7
8 יתרה מכך, התובע כאמור מפנה גם לדברי מארק צוקרברג בפני ועדת הסנאט ואולם, .13
9 הפוך והפוך בדברים אלו, גם לו סברתי כי מדובר בהסכם כלפי המשתמשים (וספק רב
10 בעיני באם מדובר בהסכם כדין אשר כריתתו מחייבת- הצעה, קיבול, מסוימות וגמירות
11 דעת) – אין בהם את שמבקש התובע למצוא בהם, קרי אין בהם משום התחייבות של
12 פייסבוק המקנה בידי מי מהמשתמשים זכות אכיפה להסיר או לצמצם החשיפה לחומר
13 שקרי. לכל היותר יש בהם משום הצהרת מדיניות של פייסבוק לפעול על מנת להוביל
14 למיגור התופעה.
15
16 במאמר מוסגר אציין כי התובע הפנה לפסיקה (לרבות לפסק דין בתא 17-03-35377 זורי .14
17 בן ישראל קרוי נ' פייסבוק ישראל בע"מ (12/12/18) אשר צורף במסגרת בקשה לצירוף
18 אסמכתא), התומכת בטענתו ולפיה יש בתנאי השימוש בכדי להקנות לפייסבוק את
19 הזכות להסיר תכנים המועלים על ידי משתמשים ואולם, התובע לא הביא כל פסיקה וכן,
20 לא הפנה לתנאי מתנאי ההסכם הקובע - כנטען על ידו - חובה המוטלת על פייסבוק לנקוט
21 באמצעים כלפי מי מהמשתמשים ואשר ניתנת משכך, לאכיפה על ידי מי מהמשתמשים
22 כלפיה.
23
24 בבחינת למעלה מן הצורך הנני מוצאת להדגיש כי גם לו סברתי שיש בהסכם משום יצירת .15
25 חובה של פייסבוק כלפי משתמשים לפעול להסרת או לצמצום חשיפת תכנים כאלו
26 ואחרים- הרי שהנני סבורה כי לא היה מקום להחיל חובה זו במקרה לפני. כך, במקרה
27 לפני אין מדובר בפרסום אשר התובע טוען כי הוא פוגע בו, יתרה מכך התובע אינו טוען
28 כי הוא פרסום הפוגע בציבור כלשהו. זאת ועוד, מדובר בפרסום אשר התובע טוען כי הינו
29 שיקרי ומרחיב היריעה במסגרת תביעתו בהסבר מדוע ובהתבסס על מה הינו סבור כי
30 הוא שיקרי – קרי, אין מדובר בפרסום אשר על פניו הינו שיקרי. בנסיבות אלו, הנני
31 סבורה כי הטלת חובה על פייסבוק לבחון תוכנו של המידע ולבחון טענות אפשריות בדבר
32 מהימנותו ואמיתותו ולהלכה ולמעשה להכריע בטענות אלו, אינה סבירה ואין לקובעה

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 18-09-18962 בן מאיר נ' Inc ואח'

- 1 ובמיוחד האמור נכון בשים לב לכך שמנגד לזכות לכאורית להסרת התוכן, עומדת הזכות
 2 להעלות תוכן המגלמת זכות יסוד לחופש ביטוי.
 3
 4 16. בנסיבות אלו, הנני סבורה כי לא קיימת כל חובה ואף לא נכון ומוצדק לקבוע כל חובה
 5 על פייסבוק להסיר או לצמצם את החשיפה של הפוסט נשוא התביעה ובהתאמה הנני
 6 סבורה כי דין התביעה להמחק על הסף מפאת העדר עילה.
 7
 8 17. כפי שהקדמתי וקבעתי, פועל יוצא של קביעתי ולפיה אין מקום לחייב את פייסבוק
 9 בצמצום חשיפת הפוסט נשוא התביעה הינה גם מחיקת התביעה כנגד הנתבע 2.
 10

סוף דבר ;

- 11
 12 18. התביעה נמחקת. התובע יישא בהוצאות הנתבעת 1 בסך של 7,500 ₪. בפסיקת ההוצאות
 13 התחשבותי בכך שטרם הוגש כתב הגנה על ידי הנתבעת 1. כמו כן, בהינתן שהנתבע 2 טרם
 14 הגיש כתב הגנה, לא מצאתי ליתן צו להוצאותיו.
 15
 16 ניתן היום, י' שבט תשע"ט, 16 ינואר 2019, בהעדר הצדדים.
 17

 לימור בילבי, שופטת

- 18
 19
 20
 21

